

1253

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/2004
van het repertorium

Nr. 193 P 2005
van het parket-generaal

~ URBANISATIE

- Ontoeringe

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMS
GEWEST,
bevoegd voor het Provinciegebied van de Provincie
met diensten gevestigd te

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr. loco
Mr. , beiden advocaat bij de
balie van

tegen

1.
gepensioneerde,
geboren te op
wonende te
Belg.

beklaagde

afwezig

2.
 ingenieur,
 geboren te
 wonende te
 Belg.

op

beklaagde

aanwezig

3.
 bankbediende,
 geboren te
 wonende te
 Belg.

op

beklaagde

aanwezig

Beklaagd van:

te minstens van 27 januari 2003 tot 07
 november 2003

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een
 vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan
 of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft
 gegeven

op het onroerend goed gelegen te Ham gekadaastreerd
 of geweest zijnde
 eigendom van

- , gepensioneerde, geboren
 te op , wonende te

ingevolge akte van aankoop d.d. 19.12.1964
 verleden door notaris te

en

-
 ingenieur, geboren te
 , wonende te

op

) en

, bankbediende, geboren te
 op wonende te

t

ingevolge nalatenschap van
 overleden op

In een natuurgebied:
 volgend onroerend goed te hebben in stand
 gehouden:

- een houten chalet
 zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning
 van het college van burgemeester en schepenen.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op
 vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de
 stedenbouwkundige inspecteur - of het college van
 burgemeester en schepenen, in toepassing van art.
 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende
 organisatie van de ruimtelijke ordening en de
 stedebouw - nadien art. 68 § 1 van het
 gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement
 d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet
 van 18.05.1999 houdende organisatie van de
 ruimtelijke ordening

- volledige afbraak van de houten chalet,
 inclusief de verwijdering van de eventuele
 vloerplaat

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom
 van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het
 vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de
 artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999
 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven te
 hypotheekkantoor op 22/10/2004,
 en ambtshalve ingeschreven;
 Ontvangen : 55,89 euro, de Bewaarder: (get.)

FN

Overgeschreven te
 hypotheekkantoor op 03.11.2004,
 en ambtshalve ingeschreven;
 Ontvangen : 75,17 euro, de Bewaarder: (get.)

EN

Overgeschreven te
 hypotheekkantoor op 03.11.2004,
 en ambtshalve ingeschreven;
 Ontvangen : 104,09 euro, de Bewaarder: (get.)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 1 februari 2005 door de 3 beklaagden tegen al de schikkingen
- op 3 februari 2005 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen tegen de drie beklaagden

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 3 rechters op 19 januari 2005 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 18^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

...

Alle strijdige argumenten als ongegrond verwerpende.

Verklaart beklaagden schuldig aan het misdrijf, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt elk der beklaagden voor dit feit tot een geldboete van HONDERDVIJFTIG euro, door verhoging met 40 opdecimen telkens gebracht op ZEVENHONDERDVIJFTIG euro, subsidiair een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Verplicht de drie veroordeelden elk om, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, te betalen een bedrag van 10,00 euro, te verhogen met 45 opdecimen, en alzo telkens gebracht op 55,00 euro.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen de afbraak van de houten chalet impliceert en dit inclusief de vloerplaat en dit binnen het jaar nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklaagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklaagden daarenboven tot een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Verwijst de drie veroordeelden elk tot hun deel van de kosten der publieke vordering, deze begroot zijnde op 126,97 euro voor op 71,65 euro voor en op 95,16 euro voor niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek dewelke tevens door hen dienen gedragen te worden.

Legt aan veroordeelde, de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

* * *

I. Procedure.

De voorzitter doet verslag.

De eiser tot herstel wordt gehoord in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. loco mr. beiden advocaat bij de balie van

De door deze partij neergelegde conclusies worden in het beraad betrokken.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vordering.

De beklaagden en worden gehoord in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door henzelf.

De door deze partijen neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

De eerste beklaagde alhoewel regelmatig gedagvaard zijnde, is niet in persoon of bij advocaat verschenen op de terechtzitting van 31 mei 2006 en de zaak werd te haren opzichte bij verstek behandeld.

De hogere beroepen van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, zijn ontvankelijk.

II. Motivering ten gronde.

01. De schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten is niet bewezen gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan; het Hof neemt op grond van de hiernavolgende overwegingen aan dat voor de oprichting van de bewuste chalet een rechtsgeldige stedenbouwkundige vergunning bestaat, zijnde het document van 18 september 1964.

Deze vergunning is weliswaar ondertekend door de Burgemeester en de Secretaris doch is een duidelijke ondubbelzinnige verwijzing naar "(...) dat ons College (...) " en als dusdanig dient deze vergunning aangezien als uitgaande van het College van burgemeester en schepenen; ook de Stedenbouwkundig Inspecteur schrijft in zijn brief van 27 november 2003 dat hij dat document aanziet als uitgaande van het College van burgemeester en schepenen ("de brief van september 1964 waarin het college van burgemeester en schepenen ...").

Partijen hebben effectief gebouwd en werden nooit verontrust, integendeel; toen op 8 maart 1978 een proces-verbaal opgesteld werd door de veldwachter in verband met een vermeende bouwinbreuk werd daaraan door het College van burgemeester en schepenen nadrukkelijk geen gevolg gegeven om reden dat het College het voorheen ingenomen standpunt van het vroegere gemeentebestuur wenste te respecteren (zie brief van oud-burgemeester 9/2/04); opnieuw werd alzo de legaliteit van het bouwwerk bevestigd.

Ook de Stedenbouwkundig Inspecteur is geneigd dat document als een regelmatige bouwvergunning in hoofde van een particulier te aanzien (zoals hij ook bevestigt in voormeld schrijven).

Er kan niet de minste twijfel over bestaan dat de vergunnende overheid wel degelijk een bouwvergunning beoogde af te leveren; trouwens ook

aan andere bewoners in de onmiddellijke omgeving (zoals aan _____ in 1965) werd de mogelijkheid gelaten tot het oprichten van een bouwwerk.

De opgerichte woning werd als vakantieverblijf opgenomen in de kadasterplannen.

Opvallend is dat de vordering tot herstel van het College NIET ingegeven is door een beweerde afwezigheid van bouwvergunning (op welke grond de Stedenbouwkundig Inspecteur wél steunt voor zijn eis tot herstel) doch steeds gemotiveerd is om reden dat de woning zou vervallen zijn en renovatie niet toegelaten is.

03. Uit niets blijkt dat het gebouw niet opgericht werd conform de destijds gestelde voorwaarden noch dat, conform de vroegere geldende regelgeving, de werken niet zouden zijn begonnen binnen het jaar na aflevering van de vergunning: immers wordt niet weerlegd dat onmiddellijk en binnen het jaar een kleine bouw, later als bijgebouw bedoeld, werd gebouwd en dat de grond werd genivelleerd; dat de werken finaal vele jaren later zouden beëindigd worden staat daaraan niet in de weg nu de wetgeving destijds geen bindende eindtermijn op straffe van verval van de vergunning voorzag; dat een caravan tijdelijk in de loop van de uitvoeringstermijn geplaatst werd doet aan voorgaande vaststellingen dan ook geen afbreuk.

04. De voormelde bouwvergunning is wel degelijk wettig en regelmatig afgeleverd door het College van burgemeester en schepenen, zoals voormeld en geen schending van artikel 159 G.W. is aangetoond.

Het feit dat de veldwachter destijds in 1978 meende een proces-verbaal wegens vermeend bouwen zonder stedenbouwkundige vergunning te moeten opstellen, vormt op zich geen bewijs van afwezigheid van dergelijke vergunning of dat deze onregelmatig zijn zou: dat is een loutere vaststelling zonder nazicht, laat staan beoordeling van documenten.

05. Alle overige overwegingen vanwege de eiser tot herstel zijn niet van aard anders te moeten oordelen en beklagden dienen dan ook vrijgesproken te worden en ontslagen van verdere rechtsvervolging.

06. Gelet op de strafrechtelijke vrijspraak is het Hof niet bevoegd te oordelen omtrent de herstellvordering; indien de destijds op grond van een regelmatig afgeleverde bouwvergunning

opgerichte vakantiewoning nadien zonevreemd geworden is en daaraan dient geremedieerd volgens de Overheid, dan kan dat niet geschieden volgens de thans aanhangige strafvordering.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende bij verstek ten overstaan van de
beklaagde en voor het overige op
tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek

Ontvangt de hogere beroepen;

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende;

Spreekt de beklaagden vrij van de hen ten laste gelegde feiten en ontslaat hen van verdere rechtsvervolging uit dien hoofde;

Verklaart zich niet bevoegd om te oordelen omtrent de herstellvordering;

Legt de kosten van de strafvordering in beide aanleggen ten laste van de Belgische Staat en van de kosten in zo verre verbonden aan de herstellvordering ten laste van de eiser tot herstel, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 10,71 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ACHTENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier